

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Gece Uyumayı Sevmeyen Çiçek

Sennur Sezer

Resimleyen: Semra Bulut

evrensel çocuk kitaplığı

Gece
Uyumay
Sevmeyen
Çiçek

Sennur Sezer

Resimleyen: Semra Bulut

evrensel çocuk kitaplığı

DOĞA BASIN YAYIN

Dağıtım Ticaret Limited Şirketi

Tarlabası Blv. Kamerhatun Mah. Alhatun Sk. No: 25 Beyoğlu / İstanbul

T: 0212 255 25 46 F: 0212 255 25 87

www.evrenselbasim.com – cocuk@evrenselbasim.com – info@evrenselbasim.com

evrensel basım yayın 510
evrensel çocuk kitaplığı 47

Gece Uyumayı Sevmeyen Çiçek: Sennur Sezer

Resimleyen: Semra Bulut

Birinci Basım: Eylül 2012

ISBN 978-605-5315-27-6

© Evrensel Basım Yayın 2012 - Sertifika No 11015

Baskı: Ezgi Matbaası

Sertifika No: 12142

Sanayi Caddesi Altay Sokak No: 10 Çobançeşme – Yenibosna / İstanbul

T: 0212 452 23 02 – 654 94 18

ezgimatbaa@mynet.com - www.ezgimatbaa.net

Bir zamanlar Anadolu'daki
şehirlerden birinde bir
bilgin yaşırdı. Gördüğü
her bitkiyi inceler,
yaprağının biçimine,
çiçeğinin rengine göre
adlandırırdı.

Sonra iyi yetişip gelişmesi için neler
gerektiğini incelerdi. Bunun için koca bir
bahçe ayırmıştı.

Bahçede renk renk çiçekli
bitkilerle kokulu otlar, çeşitli
yemişlerin dallarından sarktığı
ağaçlarla yan yanaydı.

Bilgin sabah kalkar kalkmaz yardımcısıyla
öğrencilerini yanına alıp bahçesini dolaşır;
bitkilerini bir doktorun hastasını muayene
etmesi gibi gözden geçirirdi. Bu arada kimini
sular, kiminin toprağını kabartırdı.

Sonra bahçesinin bir köşesine serili
hasıra bağdaş kurar, zeytinini ekmeğini yer,
ıhlamurunu içerdi. Bunları yaparken de hep bir
şeyler mırıldanırdı. Dudaklarının oynadığını
görenler önce dua ettiğini sandılar. Dikkatle
dinleyince de sözlerinin kiminin azar, kiminin
övgü olduğunu fark ettiler. Peki, bilgin kimi
azarlıyor, kimi övüyordu ki?

Sonunda öğrencilerinden biri bilgine
sordu bunu. Bilgin de; "Dikkat
edersen anlarsın" dedi.

O günden sonra öğrenci hem kulaklarını hem de gözlerini dört açtı. Bir sabah, bilginin, bir asma filizini çardağa çekerken, "Seni yaramaz seni, o yana gitme demedim mi," diye homurdandığını fark etti. Bilginin bitkilerle konuştuğunu arkadaşlarına söyleyince bilginin bitkilerin dilinden anladığı masalı yayıldı şehre. Diyorlardı ki, "Bilgin otlara, çiçeklere ne işe yaradıklarını soruyor; onları verdikleri cevaplara göre ayırarak ilaç yapsınlar diye eczacılara, hekimlere satıyor."

O günden sonra, bilgin "bitkilerin dilinden anlamak için biraz dikkatin yeterli" olduğunu söylediye de fayda etmedi. "Bahçivanlar bitkinin renginden, gelişmesinden su isteyip istemediğini, güneşi sevip sevmediğini anlar" dediye de, "bir otun hangi hastalığa iyi geldiğini yazan kitapları okumak gerekli" diye uyardıysa da para etmedi.

Öğrencileri, "Sen bize önce otların çiçeklerin sesini duymayı öğret" diye tutturdular. Sonunda öğretmenlerini bırakıp ot dilini öğrenmek için başka ülkelere gitmeye karar verdiler.

Bunu öğretmenlerine söyleyince o, "Önce kendinizi bir deneyin" dedi. "Her biriniz bahçenin bir köşesindeki bitkilerden birini seçsin. Kardeşi gibi baksın. Ben de bir yolculuğa çıkıyorum altı ay içinde döneceğim. Altı ay içinde kardeş seçtiği bitkinin dilini öğrenemeyen istediği yere gidebilir."

O günden sonra öğrenciler arasında bir yarıştırmaya başladı.

Kimi kendine az bulunan değerli bir çiçeği kardeş seçti, kimi bir kır çiçeğini. Her gün çiçek kardeşini görmeye bahçeye giden öğrenciler, zamanla öteki bitkilere de dikkat etmeye, bitkinin nelerden hoşlandığını anlamaya başladı.

Altı ay sonra bilgin bahçesine döndüğünde ne görsün, öğrencilerinin hepsi bahçede, her biri bitkilerle ayrı ayrı konuşuyor, bahçenin bakımında yardımlaşıyor.

"Senin çiçeğin, benim ağacım..." çekişmesi kalmamış.

Bilgin, "İşte," dedi
"bitkilerin dilinden anlamaya
başlamışsınız. Artık bensiz
daha iyi başaracağınıza eminim."
Sonra her öğrencisine bir fidan
armağan edip bir başka şehre
gönderdi.

Bilgin bahçesine dönünce öğrencilerden birinin bir ağacın dibinde uyuduğunu gördü.

Őakacı bir sesle, "Uyan bakalım koca tembel" dedi. "Arkadaşların çoktan ulaştı gitmek istedikleri şehre."

Öğrenci bilginin sesiyle fırladı yerinden. Bu, genç bir kızdı.

"Bağışlayın öğretmenim" dedi;
"Gecekokusu, hiç uyumadı da, onunla oturdum."

Bilgin hiç duymadığı bir bitkinin adını anan kıza baktı,

"Sen de kimsin?" diye sordu. "Benim kız öğrencim yok."

Genç kız gülümseyerek yanıtladı:
"Öğrenciniz benim ağabeyim.

Babam beni ona göz kulak olayım diye yollamıştı."

Genç kız, bilginin ses çıkarmadığını görünce;
"Doğduğum yeri özlemeyeyim diye bir de fidan
getirdim yanımda" diye ekledi.

"Büyüyor, çiçeklendi ama yerini yadırgadı."
Bilgin o zaman kızın altında oturduğu ağaççığı fark
etti. Yaklaşıp baktı. Leylak fidelerine benziyordu.
Çiçekleri de leylak salkımları gibiydi ama
yemyeşildi.

"Nedir bu?" diye sordu. Kız gülümsedi:

"Gece kokusu deriz..."

Bilgin bir daha bakınca çiçeklerin yalnız yeşil değil cansız durduğunu da fark etti. "Pörsümüşler" dedi.

Kız, "Uyuyorlar..." dedi fısıltıyla "Gece gelin görün bir de."

Bilgin geceyi zor bekledi. Bahçesine girdiğinde hiç tanımadığı güzel bir kokuyla irkildi. Bu güzel kokunun ağaççığın çiçeklerinden geldiğini anladı. Şimdi hepsi canlanmıştı.

Genç kız, "İşte bu yaramaz," dedi, "öteki ağaçlar çiçekler uyuduğundan gece beni uyutmuyor."

Bilgin "O zaman, ona arkadaşlık edecek bir çiçek bul" dedi.

Bir süre sonra gecekokusunun dibinde pembeli beyazlı gecesevaları açtı.

Bilgin bitkilerin dilinden anlayan bu zeki kızı,
öğrendiklerini yaysın diye doğduğu şehre gönderdi.

Bugün, Hatay'ın Harbiye adlı beldesine gidenler,
yaz geceleri rüzgârın çevreye yaydığı güzel kokuyu
duyarlar.

